

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
ősz körlevele
2015. szeptember

Meglepve a megszokott által

„Ekkor megnyílt a szemük és felismerték” (Lk 24,31a)

Egy hűvös reggelen történt Washingtonban, az egyik zsúfolt metróaluljáróban, hogy egy szegényes öltözetű fiatalember, amolyan utcazenész, elővette a hegedűjét, és játszani kezdett. Az aluljáró biztonsági kamerája rögzítette mindezt. Bő háromnegyed órán át hegedült, ami alatt körülbelül ezer ember hallotta, amint elhaladt mellette. Mindössze hét ember állt meg pár percre, és még 10-15 ember dobott néhány centet, vagy dollárt a hegedűtokjába. Így is összesen 32 dollárt keresett, amivel elégedett lenne bármelyik utcazenész. Igen ám, de az a muzsikos ott, az aluljáróban a világ egyik legtehetségesebb fiatal hegedűművésze volt: *Joshua Bell*, aki egy több, mint hárommillió dollárt érő Stradivarin játszott, még hozzá a zeneirodalom kétségtelenül legkiemelkedőbb, és legnehezebb hegedűműveit: Bach szólószonátái közül néhányat. Ezt a rendhagyó koncertet a *The Washington Post* napilap szervezte meg, mert kíváncsiak voltak, hogy egy hétköznapi környezetben felismerjük-e a rendkívülit. Az eredmény magáért beszél.

Talán nem csak én tapasztalom azt, hogy manapság egyre nehezebb *meglepetést* okozni. Ennek oka az lehet, hogy – hangozzák bár ellentmondásnak, de – nem vagyunk felkészülve rá. Mi általában már előre tudjuk, hogy mire számíthatunk, és ha nem az következik be, akkor sem változtatunk eredeti elképzeléseinken. Megszoktuk már, hogy egy aluljáróban, lecsúszott, közepszerű muzsikások, olcsó hangszereken, értéktelen darabokat játszanak, és az életünkben nincs helye a váratlannak, a meglepőnek, a mindent átértékelő felismeréseknek. Pedig nagy felfedezések mindig akkor születtek, amikor az emberek meg tudtak nyílni a váratlan számára, és hagyták magukat meglepni. Erről szól a szerelem, és ez a megtérés útja is. A rácsodálkozás, a meglepettség azon, amit már százszor láttunk, hallottunk.

Megváltó Urunk magatartása sokszor keltett megütközést azokban, akik nem voltak felkészülve a meglepetésre, nem voltak nyitottak az Isten számára, hanem beleragadtak a saját teológiájukba, és ebből fakadó vallásos gyakorlatukba, amiben nem volt már hely Isten számára. Nem voltak mentesek ettől a tanítványok sem.

Minket ma ugyanúgy jellemez ez a magatartás. Mi sem vesszük észre Bachot az aluljáróban. Nem Isten kegyelmére építünk, hanem önmagunkra: intellektuális teljesítményünkre, tudományos ismereteinkre, vagy egykori megtéréseleményünkre, amely már régen nem jelent élő kapcsolatot Istennel a jelenben. Mindezek fontosak lehetnek, gazdagíthatják az életünket és mások életét is, de nem válhatnak életünk alapjává. Mert amint azzá válnak, eltakarják a lényegét és megakadályozzák, hogy felismerjük a meglepőt, a rendkívülit, amit Isten készít a számunkra.

A misszió ma egészen olyan, mint Bach zenéje az aluljáróban. Mert azok számára jelenthet üdvösséget a hirdetett evangélium, akik képesek túllátni a körülményeken és készek a meglepő befogadására. Akik – ahogy egykor az emmausi tanítványok – először talán öntudatlanul, de behívják házukba, életükbe az élő Urat, majd asztalhoz ülnek vele, és kezébe adják a kenyerüket. Ők átélhetik naponta a mindent új összefüggésbe helyező meglepetést: *Ekkor megnyílt a szemük és felismerték: Isten nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen.*

Akik már felismertük ezt, lépünk meg vele minél többeket, szólaltassuk meg a leghatalmasabb Mester legnagyobb művét, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő.

Grendorf Péter
Lelkész

Vis maior vagy Deus ex machina?

A templom villamoshálózatának felújítására meghirdetett gyűjtésről

Nem volt kerületünkben olyan ember, akit ne érintett volna az *augusztus 17-én* egy óra alatt lehullott másfél havi csapadékmennyiség következménye. A csatornarendszer nem bírta a hatalmas víztömeget, így betört a pincékbe, volt ahol a házakba is. Sok helyen emiatt napokig szünetelt az áramszolgáltatás.

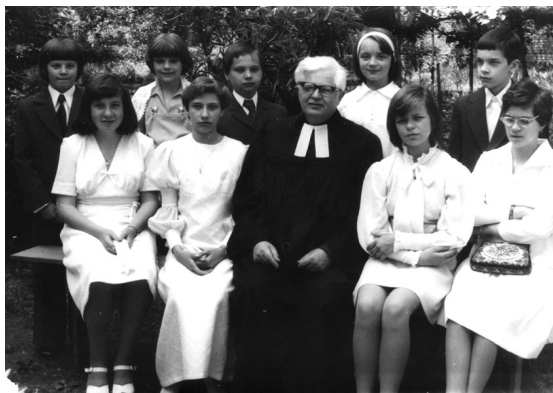
Gyülekezetünk templomát sem kerülte el a vihar. Az alagsorban, a gyermekbibliaköri termet elöntötte a csatornákból betörő víz, több, mint egy órát vett igénybe ennek megfékezése. A pincerészen, az ablakok résein keresztül utat találó víz elérte a falban lévő vezetékeket, amelyek ettől kigyulladtak, és csak Isten nagy kegyelmének köszönhetjük, hogy az ott tárolt könyvek és faanyagok nem kaptak lángot.

Két kifejezést írtam a címben. A vis maior jelentése: *előre nem látott kényszerítő körülmény*. Ez azonban nem egészen pontos a mi esetünkben. Hitünk szerint helyzetünkre a másik kifejezés a pontosabb, ami az *isteni beavatkozást* fejezi ki. Átéltük az Ézs 43-ban kijelentett ígéretet: **Így szól az Úr: „Ha vízen kelsz át, én veled vagyok. Ha tűzben jársz nem perzselődsz meg”**

Urunk velünk volt, megőrzött minket, de feladatot is adott: a templom teljes villamoshálózatának felújítását nem halogathatjuk tovább. Erre a célra pályázatot nyújtunk be egyházi és önkormányzati forrásra, de szükségünk van gyülekezeti tagjaink segítségére is. **Kérjük Testvéreinket, anyagi lehetőségeikhez mérten adakozzanak erre a célra!**

Benczúr László szolgálatára emlékezünk

Születésének 100. évfordulója kapcsán készítettünk interjút egykori
konfirmandusával, Bódi Emese presbiterünkkel

Benczúr László 1915. január 5-én született, és 2008. október 4-én hunyt el. Három püspök mellett volt titkár, az angalföldi evangélikusokat 1966-tól 1985-ig pásztorolta, hűséges szolgálatának hatásáról sok emlék felidézhető.

A kép az 1977. év konfirmációján készült, Bódi Emesét az ülő sor jobb szélén ismerhetjük fel.

-Emese, kérem, először beszéljen egy kicsit önmagáról is!

-Bódi Emese Juditnak hívnak, 1964-ben születtem. Római katolikus édesapámmal és evangélikus édesanyámmal nagycsoportos óvódás koromban költöztünk a kerületbe, ekkor kapcsolódtunk be a gyülekezeti életébe. Mivel nagyon keveset látok, a Vakok Általános Iskolájában tanultam, majd a XIV. kerületi Teleki Blanka Gimnáziumban készültem fel a továbbtanulásra. Az ELTE-n 1991-ben szereztem történelem-latin szakon diplomát. Keresztyén elkötelezettségű magyar bölcsésznek tartom magam. Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen (Teológia) dolgozom 1996-tól főállású oktatóként, klasszikus görög és római irodalom a szakterületem.

-Milyen emlékeket őriz Laci bácsiról?

-Igazi lelkész volt, aki Krisztusra mutat, de nem mutogat. Nem hozzám vágja az igét, hanem gesztusokkal, lágy hanghordozással, simogatással magyarázza; s utóbbi nekem azért is fontos, mert számomra így pótolta a tekintetet. Ökumenikus gondolkodását meghatározta a lutheri irány, s míg tisztelettel beszélt a másként vélekedőkről, saját meggyőződését sosem adta fel, Jézus kizárólagosságához ragaszkodott.

-Hogyan jellemezné gyülekezetépítő munkáját?

-Tapintatos, családlátogató ember volt. Akkoriban még nagyon kevés otthonban volt telefon, az esti órákban kereste fel a családokat rövid beszélgetésre. Mindig érdeklődött mind testi egészségünk, mind lelki állapotunk iránt. És fontosnak tartotta, hogy megfogalmazzon egy bibliai üzenetet is számunkra. A pártállami időszakban nem volt könnyű feladata, de el akarta érni az embereket.

Nagy szeretettel fordult az idősek felé, és azokat a családokat is felkutatta – például értesítőt, üzenetet hagyott a postaládájukban –, akik egzisztenciális kényszerből költöztek vidékről a fővárosba. Amikor nyugdíjba vonult, szomorúan mondta, hogy nem tudta a templompadokat megtölteni, de én tudom, hogy akik ott voltunk, valóban ott voltunk. Élő, eleven kapcsolatuk volt Jézus Krisztussal, így ismertem őket.

-Közel negyven éve, az 1976/77-es tanévben készítette fel Laci bácsi a konfirmációra, mesélne erről?

-Két dolgot emelnék ki: a modern felkészítő órákat és a konfirmációs ígémet. Tankönyv híján nagy kemény papírra rajzolt filctollakkal ábrákat, ezeket be kellett másolnunk a füzetünkbe. Társaimat segítőkészségre tanította, kérte a többieket, hogy az én füzetembe rajzolják be helyettem, akik még versenyeztek is érte. A megtanulandó anyagot legépelte és indigóval sokszorosította, ezt be kellett ragasztani mindig az ábra mellé. Biblikus témájú zenével, irodalommal, képzőművészettel is foglalkoztunk, ellátogattunk együtt a Szépművészeti Múzeumba is. Igém, Jézus egyik „én vagyok” mondása volt: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*” (Jn 14,6). Ez életemet vezérlő igévé vált. A konfirmációs istentiszteletről is felidéznék egy emléket. Legkedvesebb énekemet, a Győzhetetlen én köszámat (Ev. Ék. 379-es ének) elmondhattam az oltár előtt, és Isten mint köszikla nagyon meghatározó gondolat a mai napig számomra.

-Úgy tudom, Laci bácsi nyugdíjba vonulása után is nyomon követte élete alakulását.

-Igen, valóban így volt. Amikor elkezdtem a Teológián tanítani, levélben köszöntöttem. Így fejezte be sorait: „*Szeresd a tanítványaidat, mert szükségük van rá!*” Ezt azóta is igyekszem betartani. Ebben a tépett világban a tanítványaim közül sokan éhesek a szeretetre. Laci bácsi példa volt ebben, ő is nagyon tudott szeretni. Eszembe jut az az ige, hogy „*Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvel, hanem cselekedettel és valóságosan*” (1 Jn 3,18). Ma már érett teológiai tanárként ezt a szeretetet jobban meg tudom fogalmazni magamnak és másoknak is. Nélkülözhetetlen a kölcsönös szeretetkapcsolat, de a kimondhatatlan szeretet a legfontosabb: „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen*” (Jn 3,16). Fontos, hogy ezt közvetíteni tudjam az embereknek, hogy Istennek ez a szeretete most is tart.

-És milyen szép az, hogy Emese is odafigyelt konfirmáló lelkésze életének végére.

-Igen, személyesen búcsúzhattam el tőle halála előtt néhány héttel. Feleségével, Judit néniel a nyugdíjas lelkészek hűvösvölgyi otthonában töltötte élete utolsó időszakát. Fia, ifj. Benczúr László vitt el engem hozzá. Tinédzser koromtól sokat beszélgettünk az ő életét is meghatározó Dosztojevszkij műről, a Bűn és bűnhődésről, ebből olvastam fel neki a laptopom segítségével. Így beszélgethettünk még egyet a bűn és bűnbocsánat kérdéséről és a Bibliáról.

-Ha csak egy mondatban foglalhatná össze a kapcsolatukat, az hogyan hangozna?

-Laci bácsi teológiai látásával hatást gyakorolt rám, személyiségemet formálta, Isten embere volt számomra.

TAVASZI-NYÁRI GYÜMÖLCSEINK

A Magvetés Bibliakör
kirándulása
május 16-án a Nagy-
Kevélyen

Konfirmációi istentisztelet
május 24-én

Gál Benjámín és Kovács Benedek
először járult az Úr szent oltárához.

Tanévzáró istentisztelet
május 31-én

26 iskolai hitoktatásban résztvevő gyer-
mekből 11, illetve 8 gyermekbiblikörös
gyermek szolgált tanévzáró alkalmun-
kon.

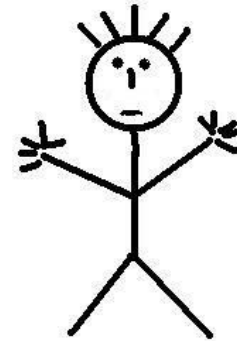

A fóti Evangélikus
Kántorképző
Intézet szolgálata
augusztus 16-án

Gyermekrovat

Játékos feladat kicsiknek

Ezen lapszámunk feladatai a gyermekbiblikör
tematikájából merítenek. Az emberfigura rajzról
lemaradt néhány testrész, pótolod őket!

Bibliai fejtörő nagyoknak

A 139. Zsoltárban nagyon sok testrész szerepel. Idemásoltuk a fejezet egy
részét, de hiányosan. Lapozd fel a Bibliádat, és egészítsd ki e megfelelő
testrészekkel!

³ _____ tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.

⁴ Még _____ sincs a szó, te már pontosan tudod, URam.

⁵ Minden oldalról körülfogtál, _____ rajtam tartod.

⁶ Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni.

⁷ Hova menjek _____ elől? _____ elől hova fussak?

⁸ Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is
ott vagy.

⁹ Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék,

¹⁰ _____ ott is elérne, jobbod megragadna engem.

¹¹ Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a
világosság:

¹² a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nap-
pal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.

¹³ Te alkottad _____, te formáltál anyám _____

¹⁴ Magasztallak téged, mert félelmes és csodálatos vagy; csodálatosak alkotá-
said, és _____ jól tudja ezt.

¹⁵ _____ nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a
föld mélyén képződtem volna.

*A helyes megfejtők jutalomban részesülnek, ha a gyermekbiblikörök
egyikén a megoldásokat leadják!*

Hívogató gyermekbibliakörre

Bibliai kezes-lábas címet viseli ebben a tanévben az istentisztelettel párhuzamos gyermekalkalmunk. Bibliai történeteken keresztül ismerkedünk meg az emberi test működésével, tagjaival, hogy Urunk milyen hatalmas fantáziával alkotott meg bennünket. Így szeretnénk a Szentírás világát a 2 és 12 év közötti kisgyermekek számára is érthető módon, játékosan közel hozni.

A résztvevők számára idén is készülünk meglepetésekkel. Minden gyermek kap egy mágneses emberfigurát, amelyre a történetekben szereplő testrészeket gyűjtögetheti.

Hívogató baba-mama körre

Ebben a tanévben is megszólítjuk gyülekezetünk jövőjét, a legkisebbeket és édesanyjukat a *baba-mama körön* való részvétel felajánlásával. Ebben az évben a *Hitünk alapkérdései* cím foglalja össze azokat a témákat, amelyek személyes hitéletünk meghatározói és amelyekről gyermekeinkkel is előbb-utóbb el kell beszélgetnünk.

Kis ízelítő a tartalomról: *Mit jelent számunkra a keresztség, Mit értünk az egyház fogalmán, Mire jó ma a Tízparancsolat.* Az első alkalomra szeptember 11-én kerül sor. Részletekről érdeklődni lehet Grendorf-Balogh Melindánál.

Hívogató tanévnyitó istentiszteletre

Szeptember 13-án 10 órakor kezdődő istentiszteletünkön hívjuk segítségül Urunkat, kérünk erőt az előttünk álló tanév és munkaév feladatainak elvégzéséhez. Az alkalmat szeretetvendégség követi, melyre örömmel fogadunk felajánlásokat.

Mindenki számára kis meglepetéssel készülünk!

Állandó alkalmaink

**Nyugdíjasok
bibliaórája**
Csütörtökönként
10 órától
Jézus példázatai

**Fiatal felnőttek
Bibliaköre**
Szerdánként
18 órától
*Magvetés
Bibliakör*

Gyermekbibliakör
Vasárnaponként
párhuzamosan
az istentisztelettel
Bibliai kezes-lábas

Baba-mama kör
Hónap 2. és 4.
péntekjén 10
órától
*Hitünk
alapkérdései*

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – az idei munkaévben az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** az órarendbe építve az első, második, harmadik és ötödik, hatodik osztályos tanulóknak.

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964
peter.grendorf@gmail.com

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.
Szerkesztette:
Grendorf-Balogh Melinda